

## Lovforslaget (se Tillæg C.)

fit først ved Afstemning paa sædvanlig Maade 48 St. for sig og ingen imod sig, og blev derpaa ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmeantal foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser

vedtaget eenstemmig med 59 St.

## Sa.

Poulsen, S. Pedersen, L. Pedersen, M. Pedersen, S. Pedersen, Rasmussen, Chr. Ravn, Schelde, Steenstrup, S. Steffensen, J. Steffensen, Stenbæk, Stürup, S. Sørensen, J. Sørensen, Tauber, Thorup, Løvmoes, Vogelius, Zahle, Aaberg, Alberti, N. Andersen, S. Andersen, Berg, Berntsen, Bojsen, Briz, B. Christensen, S. Christensen, Th. Christensen, Christensen, Clausager, Dahl, Dam, Dønnergaard, Erikstrup, Gaastrup, Golch, S. Holm, Holstein-Ledreborg, Hummeluhr, Hviid, Hvasbro, Højmark, Hørup, Chr. Jensen, N. P. Jensen, Jørgensen, Jørgensen, Kjer, Kosob, Lund, Madsen, N. Nielsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Nøhr, og Olsen.

## Fraværende med Orlov.

Bajer, Faaborg og Suel.

## Fraværende.

P. Pedersen, N. Ravn, Nimestad, Rosen, Scavenius, Scharling, Scheel, Skytte, Smith, Tang, Lange, Thomsen, Winther, Albertsen (fyg), Bach, Bagger, Bertelsen, Brandes, Bust, Buch, Børentzen, Bønløkke, Casse, D. Christensen, Clausen (fyg), Dinesen, Fogtmann, Gad, Gods, Hage, Hall, S. Hansen, B. Holm, Holstein-Holsteinborg, Ingerslev, Jagd, Klein, Koch og Leth.

☐ Det vil nu blive tilfattet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var.

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27de November 1863, om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer og om Kolonialkassernes Bidrag til de almindelige Statsforpligtigheder.

(Lovforslaget findes i Till. A. Spalte 4305).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Stürup: Skjødnt denne Sag i forrige Samling blev saa at sige temmelig ubdebatret,

skal jeg dog tillade mig at gjøre et Par orienterende Bemærkninger. Naar man ikke er bekendt paa de vestindiske Øer, vil neppe Noget kunne fatte eller tænke sig to Øer, der ligge saa nær ved hinanden og dog ere saa aldeles forskellige som St. Thomas og St. Croix. St. Thomas er en Klippe i dette Ørds fulde Betydning, saaledes at det enkelte hensygnende Kokustræ, man ser der, eller den Smule Græs, man kan finde her og der i Klipperne, ikke er værd at omtale. St. Thomas har af Naturen to Fordele; den ene er den, at den ligger paa den alfare Vej for alle Stibe, der gaa fra Nord til Syd eller fra Syd til Nord. Den anden Fordel er, at den har en Havn, som er saa dyb og rummelig og under normale Forhold saa rolig og beskyttende, at ethvert Stib med No kan gaa ind deri. Dette var den oprindelige Grund til, at St. Thomas Tid efter anden udviklede sig til en saa livlig Handelsstad, som den var. Jeg siger var, thi desto værre er den det ikke mere. St. Thomas har i sig selv Intet, den er aldeles afhængig af de Tilfældigheder, som tilbyde sig, og af de, om jeg maa sige, Forbigaaende, der tilfældigvis komme derind. Handelen paa St. Thomas var for nogle Aar siden noget saa florerende og Storartet, som man herhjemme ikke kan gjøre sig nogen Ide om. Jeg har personlig kjendt Handelskuse derovre, der vilde kalde det en daarlig Maaned, hvor de ikke folgte for 100,000 Dollars. Som et andet Bevis paa Dens Fremgang dengang skal jeg nævne, at Tolden, der oprindelig var fire Procent af Værdien, blev nedsat til en Procent, og desuagtet vare Intraderne i Goldkassen dog det Samme som tidligere med de fire Procent. At det nu er gaaet saaledes tilbage paa St. Thomas, er en Følge af de naturlige Forhold. Den store Omsætning af Varer paa St. Thomas var dengang til alle de omliggende Øer, ja, den var undertiden endog til, hvad vi derovre kalde Fastlandet, nemlig Sydamerika, der ligger omtrent 3—4 Dages Reise fra St. Thomas. Smidertid have de yngre Handelsmand, som have lært Forretningerne at kjende paa St. Thomas, Tid efter anden etableret sig paa de omliggende Øer; de have forstaaet at skaffe sig Kredit i Europa og have saaledes en direkte Forbindelse med Europa, og de sælge til de Folk, som tidligere kjøbte paa St. Thomas. Paa denne Maade er Handelen gaaet fra denne Ø. Hvad Stibene angaar, saa er det jo navnlig Dampstibene, som gav St. Thomas den uhyre Indtægt. Allerede fra den Tid, da man fik bygget en Jernbane over Landtangen ved Panama — det er vel 10—15 Aar siden, jeg husker det ikke saa nøie — paa mange af disse store Stibe, hvis Hovedforretning er Passagerfragt, istedetfor tidligere at løbe rundt om Kap Horn og altsaa anløbe St. Thomas, i Reglen ned til Colombe, som er en Havn ved Panamatangen. Der sætte de Passagererne i Land, og disse gaa da med den lille